

har lidt nogen ulempe af betydning. Det må vel trods alt være rimeligt. Det vil sige, at hvis klageren har været igennem en byret og en landsret eller Højesteret – eller hvad det nu hedder i de øvrige lande – og ikke har lidt væsentlig ulempe, siger man, at sagen må stoppe her. Hvis vi ikke er villige til det – og det har Danmark jo altså været hidtil – kan sagsmængden næsten kun gå én vej, og det er opad.

Det andet, jeg godt vil fremhæve, og det har jeg også lyttet til med stor interesse, er den parlamentariske forsamling i Strasbourg, hvor man mødes 2-3 gange om året. Som sagt har jeg aldrig været der, men når jeg læser, hvad der står, og hører de forskellige ordførere, minder den utrolig meget om det, der hedder NPA, dvs. NATO's parlamentariske forsamling. Jeg har enkelte gange hørt nogen sige, om ikke det bare er en snakkeklub – og det er der sikkert også nogle der mener. Jo, det er det også, men det er faktisk en af de vigtigste funktioner – specielt i de sidste 10-15 år, hvor der er kommet nye lande med, lande, som gik fra diktatur, som ikke var vant til at have et demokrati, og som ikke var vant til at have et flerpartisystem osv. Det, at de blev påvirket af mennesker fra Island, fra Sverige, fra Tyskland, fra Frankrig, fra Grækenland, fra Danmark og fra andre lande, har været med til at gøre deres udvikling langt hurtigere. Det har jeg mærket i NATO's parlamentariske forsamling, og jeg er absolut overbevist om, at det er nøjagtig den samme proces, der foregår i Strasbourg.

Den tredje og sidste ting, som fremgår af rapporten, og som jeg vil sige noget om, fordi den nok er et problem, er overlappningen. Jeg nævnte selv alle de opgaver, som Europarådet har, og hvor der er tre kerneområder foruden en række andre områder. Mange af dem er de samme opgaver, som også OSCE beskæftiger sig med. Der er også noget, som EU beskæftiger sig med, og enkelte steder er der sågar også noget, som FN beskæftiger sig med, bl.a. i det initiativ, der hedder Civilisationernes Alliance.

På den ene side kan man sige, at det er godt, at der er mange, der beskæftiger sig med det samme problem. På den anden side er det også godt indimellem at koncentrere det. Og derfor tror jeg, at det er en vigtig opgave, også i Europarådet, at man koordinerer med de øvrige og siger: Her er det, der for os er kerneområderne; det er det, vi koncentrerer os om; og at man ikke laver spildt arbejde, men spørger: Hvad tager EU sig af og hvad tager OSCE sig af?

Det var de bemærkninger, jeg havde på vegne af den konservative folketingsgruppe.

Kl. 16:17

Formanden:

Tak til hr. Helge Adam Møller. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det i ordførerrækken hr. Frank Aaen.

Kl. 16:18

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Som andre ordførere er vi i Enhedslisten også meget positive over for det her samarbejde, som jo samler 47 lande, det vil sige langt over næsten det dobbelte antal lande i forhold til EU-kredsen, og dermed også hele Europa, lige med undtagelse af det mest udemokratiske land, Hviderusland. Vi synes, det er godt at have et sådant omfattende samarbejde, og vi synes, at den basis, der er for samarbejdet, nemlig så afgørende ting som menneskerettigheder, demokrati, mindretalsrettigheder og miljø, er meget tilfredsstillende.

Det er sådan, at Europarådet sammen med OSCE – der har samarbejdet om sikkerhed som sit område, og som dækker hele Europa plus USA og Canada – sådan set dækker de områder meget bredt, hvor der er brug for at have et internationalt samarbejde og et europæisk samarbejde. Efter vores opfattelse gør de to organisationer det på en mere visionær og mere grundlæggende rigtig måde end EU. For samarbejdet er uden den harmonisering og topstyring, som EU står for, og det er uden den mangel på demokrati, som EU står for. Desuden er samarbejdet uden den underordning af landene i forhold til et centrum i Bruxelles, hvor indbyggerne er underordnet samarbejdets relationer i forhold til grundloven for EU, nemlig varernes og pengenes frie bevægelighed.

Det er jo i virkeligheden det, der er forskellen på den ene side EU og på den anden side Europarådet og OSCE, som har menneskerettigheder, sikkerhed og miljø som deres grundlag, mens EU – for at sige det kort – har pengene og den grundlov, der siger, at man ikke på nogen måde må forhindre penge og varer og tjenesteydelser i at kunne bevæge sig frit hen over grænserne, uanset hvilke konsekvenser det har, som sit grundlag.

Vi har i Europarådet og i OSCE vedtagelser, hvor det afgørende er, at man diskuterer sig frem, til alle er enige. For Europarådets vedkommende har man en menneskeretsdomstol, som altså ikke har pengenes frie bevægelighed og det